

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **K. V.**
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem, sídlem K Chaloupkám
3170/2, Praha

proti
žalovanému: **Magistrát města Karlovy Vary**, sídlem Moskevská 2035/21, Karlovy Vary

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí v řízení
vedeném žalovaným pod sp.zn. 31494/OD-P/22,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp.zn. 31494/OD-P/22, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 14 342 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 11. 2023, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal vydání rozsudku soudu, jímž by byla žalovanému uložena povinnost vydat ve lhůtě 30 dnů od doručení rozsudku rozhodnutí ve správním řízení vedeném pod sp.zn. 31494/OD-P/22.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný vydal dne 30. 3. 2023 pod č.j. 8915/OD-P/23 příkaz ve věci vedené pod sp.zn. 31494/OD-P/22, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Příkaz byl žalobci doručen fikcí dne 17. 4. 2023 a žalobce proti němu v zákonné 8denní lhůtě podal dne 25. 4. 2023 odpor. Dle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Jelikož žalovaný v řízení nepokračoval a nevydal rozhodnutí, žalobce dne 17. 10. 2023 požádal nadřízený správní orgán, kterým je Krajský úřad Karlovarského kraje, o ochranu před nečinností. Ustanovení § 80 odst. 1 správního řádu stanoví, že nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Nadřízený správní orgán sice na žádost reagoval, ale žalobci ochranu před nečinností žalovaného neposkytl. Žalobce tak bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu (správní řád) stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Krajský úřad Karlovarského kraje vydal dne 26. 10. 2023 usnesení č.j. KK/3475/DS/23-3, doručené žalobci dne 10. 11. 2023, v němž uvedl, že *„dle ustanovení § 80 odst. 3 a 6 správního řádu, Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, nevyhovuje žádosti účastníka dotčeného řízení, pana K. V., nar. X., bytem Ú., o uplatnění opatření proti nečinnosti dle ustanovení § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu, ze dne 17.10.2023.“*. To odůvodnil tak, že *„si nadřízený správní orgán vyžádal u správního orgánu prvního stupně informace k řízení vedenému pod sp. zn. 31494/OD-P/22, jehož se tvrzeá nečinnost správního orgánu prvního stupně týkala, a bylo zjištěno, že příkaz č. j. 8915/OD-P/23 byl účastníku řízení doručován na adresu jeho trvalého pobytu. Vzhledem k tomu, kdy nebyl poštovním doručovatelem zastížen, byla písemnost uložena a připravena k vyzvednutí dne 04. 04. 2023. O uložení písemnosti byl účastník řízení vyrozuměn a současně s vyrozuměním byl poučen o právních důsledcích nevyzvednutí si písemnosti. Po vypršení desetidenní lhůty byla písemnost dne 14. 04. 2023 považována za doručenou tzv. fikcí. Následující den počala běžet osmidenní lhůta k podání odporu, která marně vypršela dne 24. 04. 2023, a příkaz tak nabyl právní moci dne 25. 04. 2023. Odpor proti tomuto příkazu podal účastník řízení dne 25. 04. 2023, tedy opožděně. ... S ohledem na uvedené skutečnosti je nadřízený správní orgán toho názoru, že přijetí opatření na ochranu před nečinností je v daném okamžiku zcela bezpředmětným.“*.
3. Tak tomu dle žalobce ovšem není, neboť zásilka sice byla doručována dne 4. 4. 2023, ale k vyzvednutí byla připravena až ode dne 5. 4. 2023. To vyplývá z výzvy k vyzvednutí zásilky, která je skutečně datována 4. 4. 2023, nicméně řádek *„zásilku si můžete vyzvednout dnes“* obsahuje symboly *„XXXXXXXXXXXX od XXXXX do XXXXX“*, z čehož jasně plyne, že dne 4. 4. 2023 zásilka k vyzvednutí připravena nebyla a žalobce si ji ten den vyzvednout nemohl. Tak mohl učinit až následující pracovní den, 5. 4. 2023. Od tohoto dne též běžela desetidenní úložní doba, kdy bylo možno si zásilku vyzvednout, jež uplynula dne 17. 4. 2023 (neboť 10. den úložní doby byla sobota 15. 4. 2023). S tím také koresponduje obsah

výzvy k vyzvednutí zásilky, kde je uvedeno „*zásilku si můžete vyzvednout nejpozději do 17. 04. 2023*“. Rovněž v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky ze dne 11. 4. 2023 je uvedeno „*zásilka je připravena k vyzvednutí ode dne 05. 04. 2023*“ a „*zásilku si vyzvedněte nejpozději do 17. 04. 2023*“. Žalobce tak byl ze strany České pošty, s.p. coby držitele poštovní licence prokazatelně opakovaně vyrozuměn a poučen o tom, že si zásilku může vyzvednout nejdříve 5. 4. 2023 a nejpozději 17. 4. 2022, přičemž dne 18. 4. 2023 mu byla vhozena do poštovní schránky. Fikce doručení přitom nastává desátý den ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, nikoliv ode dne, kdy byla uložena; to výslovně plyne z § 24 odst. 1 správního řádu, dle kterého jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

4. V daném případě žalobce v souladu s výzvou k vyzvednutí zásilky vycházel ze skutečnosti, že písemnost byla u provozovatele poštovních služeb připravena k vyzvednutí dne 5. 4. 2023 a doručena 17. 4. 2023. Na odpor podaný dne 25. 4. 2023 je tedy třeba pohlížet jako na včasný. Žalobce dále konstatuje, že mu v poštovní schránce společně s výzvou k vyzvednutí bylo zanecháno zcela nevyplněné poučení, kde nebylo uvedeno, kdy byla zásilka uložena a kdy si ji lze vyzvednout. Vzhledem k tomu, že žalobce výzvu k vyzvednutí zásilky spolu s poučením našel v poštovní schránce dne 5. 4. 2023, předpokládal, že veškeré lhůty se odvíjejí právě od tohoto dne.
5. Žalovaný byl po podání odporu povinen pokračovat v řízení a vydat ve věci konečné rozhodnutí ve lhůtách stanovených § 71 správního řádu, tedy nejpozději do 30 dnů od obdržení odporu (do 25. 5. 2023). To však žalovaný neučinil, když v řízení po podání odporu zůstal a dosud je nečinný. Ustanovení § 80 odst. 1 správního řádu stanoví, že nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Nadřízený správní orgán, Krajský úřad Karlovarského kraje, se o nečinnosti žalovaného dozvěděl dne 17. 10. 2023 poté, kdy mu byla žalobcem doručena žádost o ochranu před nečinností. Krajský úřad Karlovarského kraje sice na žádost reagoval, ale žalobci ochranu před nečinností žalovaného neposkytl. Žalobce tak bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu (správní řád) stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě se nejprve vyjádřil ke genezi případu, kdy uvedl následující.
7. Žalovaný vydal dne 30. 3. 2023 ve věci vedené pod sp.zn. 31494/OD-P/22 příkaz č.j. 8915/OD-P/23 (dále též jen „*Příkaz*“), jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 23. 10. 2022, v čase 17:29 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata, silnice I/6 (km 121,30 – 108,04), ve směru jízdy na Prahu nezjištěný řidič s předmětným vozidlem jel průměrnou rychlostí 106 km/h (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km/h) v úseku, kde je nejvyšší

dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 90 km/h (viz § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu), čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 16 km/h. Toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Žalovaný si z registru vozidel ověřil, že ke dni spáchání byl provozovatelem vozidla registrační značky X. žalobce, tedy K. V., nar. X., trvalý pobyt X. Příkaz byl žalobci doručován na adresu jeho trvalého pobytu. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl poštovním doručovatelem zastižen, byla písemnost uložena a připravena k vyzvednutí dne 4. 4. 2023. O uložení písemnosti byl žalobce vyrozuměn a současně s vyrozuměním byl poučen o právních důsledcích nevyzvednutí si písemnosti. Ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu se desátým dnem po dni, ve kterém byla písemnost připravena k vyzvednutí, tedy dne 14. 4. 2023 písemnost považuje za doručenou. Dne 15. 4. 2023 počala běžet osmidenní lhůta k podání odporu proti Příkazu, která vypršela dne 24. 4. 2023, a Příkaz ke dni 25. 4. 2023 nabyl právní moci. Žalobce podal odpor proti Příkazu až dne 25. 4. 2023, tedy opožděně. Opožděně podaný odpor byl následně žalovaným předán nadřízenému správnímu orgánu, kterým je Krajský úřad Karlovarského kraje (dále též jen „*nadřízený správní orgán*“), kdy tento je povinen takové podání zkoumat ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu, tedy zkoumat, zda zde nebyly dány důvody pro přezkoumání Příkazu v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Nadřízený správní orgán dospěl k závěru, že Příkaz byl vydán v souladu s právními předpisy, kdy žalovaný vycházel z platných právních předpisů. O posouzení nadřízeného správního orgánu byl žalobce vyrozuměn sdělením ze dne 23. 5. 2023, č.j. KK/1676/DS/23-3. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl poštovním doručovatelem zastižen, byla písemnost uložena a připravena k vyzvednutí dne 24. 5. 2023. O uložení písemnosti byl žalobce vyrozuměn a současně s vyrozuměním byl poučen o právních důsledcích nevyzvednutí si písemnosti. Po vypršení lhůty byla tato písemnost dne 5. 6. 2023 považována za doručenou fikcí. Nadřízený správní orgán obdržel dne 17. 10. 2023 žádost žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného, konkrétně pak o přijetí opatření ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu, aby bylo žalovanému nadřízeným správním orgánem přikázáno vydat rozhodnutí ve stanovené lhůtě. Nadřízený správní orgán žádost posoudil, zhodnotil veškeré dostupné podklady a ve svém usnesení ze dne 25. 10. 2023, č.j. KK/3475/DS/23-3, dospěl k závěru, že s ohledem na veškeré skutečnosti je nadřízený správní orgán toho názoru, že přijetí opatření na ochranu před nečinností je v daném okamžiku zcela bezpředmětným.

8. K žalobním námitkám poté žalovaný konstatoval následující.
9. Jádrem žalobcovy žaloby je tvrzení žalobce, že stihl lhůtu pro podání odporu.
10. Žalobce v rámci této žaloby předložil několik důkazů, které ale nikdy nepředložil ani žalovanému, ani nadřízenému správnímu orgánu. Žalovaný neměl a doposud nemá (tyto jsou pouze součástí spisu sp.zn. 55 A 59/2023) k dispozici žalobcem tvrzené dokumenty, ze kterých by mělo vyplývat, že počátek běhu desetidenní lhůty pro doručení fikcí byl den 6. 4. 2023 a nikoliv již den 5. 4. 2023. Žalovaný vycházel z jediného, jemu i nadřízenému správnímu orgánu dostupného, důkazu o počátku běhu lhůty ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, a to z doručky Příkazu, která je součástí spisu. Na této doručence je uvedeno, že „*Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 4. 2023*“. Fikce doručení tedy dle názoru žalovaného i nadřízeného správního orgánu nastala dne 14. 4. 2023, kdy následující den počala běžet osmidenní lhůta pro podání odporu, která marně vypršela dne 24. 4. 2023. Příkaz tedy nabyl právní moci dne 25. 4. 2023 a odpor podaný žalobcem dne 25. 4. 2023 byl žalovaným shledán jako opožděný. Žalobce, ačkoliv to tvrdí v rámci žaloby, nikdy v

řízení před žalovaným ani v řízení před nadřízeným správním orgánem nepředložil důkazy, které nyní předkládá v žalobě. Žalovaný (správně: žalobce, pozn. soudu) nejpozději dne 5. 6. 2023, doručením sdělení nadřízeného správního orgánu ze dne 23. 5. 2023, č.j. KK/1676/DS/23-3, věděl, či vědět mohl, jak na věc hledí žalovaný a nadřízený správní orgán a že oba vycházejí z jediného dostupného důkazu o datu připravenosti zásilky (Příkazu) k vyzvednutí, z doručenky, která je součástí spisu. Pokud by žalobce vyvinul minimální snahu, mohl žalovanému a nadřízenému správnímu orgánu již ode dne 6. 6. 2023 oznámit, že dle jeho názoru je skutečnost o doručování Příkazu jiná a že žalobce stihl lhůtu po podání odporu. Tak se tomu nestalo, a ani v žádosti žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného, doručené nadřízenému správnímu orgánu dne 17. 10. 2023, ničeho, v žalobě zcela nově tvrzeného, neuvedl a nepředložil žádné důkazy. Žalobce zde jednal v rozporu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* (právo patří bdělým, nechť každý stráží svá práva) a nyní v rámci žaloby tvrdí zcela nové skutečnosti, které netvrdil a neprokazoval před žalovaným ani před nadřízeným správním orgánem. Žalovaný si dovolí uvést, že do dne podání tohoto vyjádření nebyly žalobcem žalovanému předloženy důkazy, které žalobce předložil nadepsanému soudu, a tedy žalovaný nemůže mít jiný právní názor na věc, než ten, který je předkládán v rámci tohoto vyjádření.

11. V případě žalobce byl Příkaz doručován prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, přičemž dokladem o jeho doručení je doručenka ze dne 18. 4. 2023. Tato byla vyhotovena provozovatelem poštovních služeb a je založena ve správním spisu sp.zn. 31494/OD-P/22. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 27. 4. 2006, č.j. 2 Afs 158/2005-82 (dostupný na www.nssoud.cz), uvedl, že poštovní doručenka byla veřejnou listinou pouze do 1. 7. 2000, kdy byl poštovní řád zrušen zákonem č. 29/2000 Sb., o poštovních službách. Po tomto datu přestaly být poštovní doručenky veřejnou listinou a staly se toliko listinou soukromou, neboť zde nebylo žádného právního předpisu, který by doručenku ve správním řízení za veřejnou listinu prohlašoval. Skutečnost, že předmětná doručenka nebyla v případě žalobce veřejnou listinou, však neznamená, že by neměla žádnou důkazní sílu, tj. že by vůbec nebyla způsobilá prokázat doručení. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku dospěl k závěru, se kterým se i v nyní řešené věci ztotožňuje žalovaný, že i v případě, že doručenka nemá náležitosti veřejné listiny, má i tak důkazní váhu a k tomu, aby žalovaný (pozn. správní orgán) důkazní břemeno neunesl, postačí, že žalobce údaje v doručence zpochybní (znevěrohodní) přdestřením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality, tj. nemusí nezbytně – na rozdíl od varianty, kdy je doručenka veřejnou listinou – prokázat opak toho, co plyne z doručenky. Závěry Nejvyššího správního soudu jsou aplikovatelné nejen na daňové řízení, nýbrž také na jakékoli řízení správní, neboť i ve správním řízení leží břemeno důkazní ohledně doručení písemností účastníkům správního řízení na správních orgánech.
12. Zde je nutné zhodnotit, zda žalobce v průběhu příkazního řízení či v řízení o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného přdestřel věrohodnou skutkovou verzi reality, která byla způsobilá zpochybnit údaje uvedené na doručence, a tím ji zbavit její důkazní síly. Jinými slovy, zda zde byly objektivní pochybnosti o datu, od kterého počala běžet desetidenní lhůta pro doručení fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu. Žalobce v průběhu celého příkazního řízení a v průběhu řízení o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného nepřdestřel žádnou skutkovou verzi reality, která by byla způsobilá vyvrátit některý z údajů uvedených na doručence, a proto žalovaný nebyl povinen provádět dokazování za účelem dalšího ověření doručení Příkazu. V této fázi správního řízení existoval toliko jediný důkaz, tj. doručenka, prokazující, že Příkaz byl žalobci doručen

dne 14. 4. 2023 a tento důkaz nebyl nijakým konkrétním způsobem zpochybněn. Žalovaný v řešeném případě vycházel z jediného dostupného důkazu o počátku běhu lhůty pro doručení fikcí a tím je doručenka Příkazu. Žalovaný je, na základě všeho výše tvrzeného a správním spisem prokázaného, toho právního názoru, že žalovaný postupoval v souladu se závaznými právními předpisy, nedopustil se jejich porušení a není v dané věci nečinným.

IV.

Vyjádření žalovaného ze dne 18. 1. 2024

13. Ve vyjádření ze dne 18. 1. 2024 žalovaný uvedl, že mu byly soudem doručeny dva dokumenty, a to kopie obálky, ze které nelze ničeho, relevantního pro soudní řízení, vyčíst a kopie OPAKOVANÉ VÝZVY k vyzvednutí zásilky/POTVRZENÍ o převzetí zásilky ze dne 11. 4. 2023, ze které lze vyčíst, že „zásilka je připravena k vyzvednutí ode dne 05. 04. 2023“. Vyjádření žalovaného k těmto dokumentům je takové, že žalovanému byly tyto dokumenty poprvé předloženy dne 11. 1. 2024, a to nadepsaným soudem. Žalobce až v rámci žaloby předložil tyto dokumenty, nicméně tyto nikdy nepředložil ani žalovanému, ani nadřízenému správnímu orgánu. Žalovaný do dne 11. 1. 2024 neměl k dispozici žalobcem předložené dokumenty, ze kterých má plynout, že počátek běhu desetidenní lhůty pro doručení fikcí byl den 6. 4. 2023 a nikoliv již den 5. 4. 2023. Doručenka, kterou má žalovaný jako součást spisu sp.zn. 31494/OD-P/22, a výše uvedené oznámení se v uvedeném datu liší. Žalovaný vycházel z jediného, jemu i nadřízenému správnímu orgánu dostupného, důkazu o počátku běhu lhůty ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, a to z doručenky Příkazu, která je součástí spisu. Na této doručence je uvedeno, že „Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 4. 2023“. Fikce doručení tedy dle názoru žalovaného i nadřízeného správního orgánu nastala dne 14. 4. 2023, kdy následující den počala běžet osmidenní lhůta pro podání odporu, která marně vypršela dne 24. 4. 2023. Příkaz tedy nabyl právní moci dne 25. 4. 2023 a odpor podaný žalobcem dne 25. 4. 2023 byl žalovaným správně shledán jako opožděný.
14. Žalobce, ačkoliv to tvrdí v rámci žaloby, nikdy v řízení před žalovaným ani v řízení před nadřízeným správním orgánem nepředložil důkazy, které nyní předkládá v žalobě. Žalovaný (správně: žalobce, pozn. soudu) nejpozději dne 5. 6. 2023, doručením sdělení č.j. KK/1676/DS/23-3 ze dne 23. 5. 2023 nadřízeného správního orgánu, věděl či vědět mohl, jak na věc hledí žalovaný a nadřízený správní orgán a že oba při počítání lhůt vycházejí z jediného dostupného důkazu o datu připravenosti zásilky (Příkazu) k vyzvednutí, z doručenky, která je součástí spisu. Pokud by žalobce vyvinul minimální snahu, mohl žalovanému a nadřízenému správnímu orgánu již ode dne 6. 6. 2023 oznámit, že dle jeho názoru je skutečnost o doručování Příkazu jiná a že žalobce stihl lhůtu po podání odporu. Tak se tomu nestalo a ani v žádosti žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného, doručené nadřízenému správnímu orgánu dne 17. 10. 2023, ničeho, v žalobě zcela nově tvrzeného, neuvedl a nepředložil žádné důkazy. Žalobce zde jednal v rozporu se zásadou vigilantibus iura scripta sunt (právo patří bdělým, nechť každý střeží svá práva) a nyní v rámci žaloby tvrdí zcela nové skutečnosti, které netvrdil a neprokazoval před žalovaným ani před nadřízeným správním orgánem. Žalobce v průběhu celého příkazního řízení a v průběhu řízení o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného nepředestřel žádnou skutkovou verzi reality, která by byla způsobila vyvrátit některý z údajů uvedených na doručence, a proto žalovaný nebyl povinen provádět dokazování za účelem dalšího ověření doručení Příkazu. V této fázi správního řízení existoval toliko

jediný důkaz, tj. doručka, prokazující, že Příkaz byl žalobci doručen dne 14. 4. 2023, a tento důkaz nebyl nijakým konkrétním způsobem zpochybněn. Žalovaný v řešeném případě vycházel z jediného dostupného důkazu o počátku běhu lhůty pro doručení fikcí a tím je doručka Příkazu. Žalovaný postupoval v souladu s § 3 správního řádu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Žalovaný je, na základě všeho výše tvrzeného a správním spisem prokazaného, toho právního názoru, že žalovaný postupoval v souladu se závaznými právními předpisy, nedopustil se jejich porušení a není v dané věci nečinným.

15. Žalovaný je navíc toho názoru, že žalobce není aktivně legitimován předmětnou žalobu podat. V § 79 správního řádu (správně: soudního řádu správního, pozn. soudu) je uvedeno, že ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalobce nevyčerpал všechny prostředky, které procesní předpis stanoví k ochraně před nečinností. Žalobce mohl ve smyslu § 50 a 51 [správního řádu] předložit žalovanému podklady pro vydání rozhodnutí či důkazy a v tu chvíli by se těmito žalovaný i nadřízený orgán mohl zabývat, na základě těchto by mohl postupovat a nebyl by, slovy žalobce, nečinným. Žalobce této možnosti nevyužil a z daného důvodu všechny prostředky nevyužil. Pokud by tak učinil, nebylo by vedeno toto soudní řízení správní.
16. Ze zasláního originálu spisu sp.zn. 31494/OD-P/22 nepochybně plyne, že na jedné straně činnost a v jiných vhodných jednáních nečinnost žalobce v rámci příkazního řízení má obstrukční prvky, kterými žalobce rozhodně nepřispíval k řádnému projednání přestupkového jednání.
17. Pokud by soud, i přes vše žalovaným v soudním řízení uvedené, dospěl k závěru, že žalovaný byl nečinný, ačkoliv žalovaný nepochybně postupoval v souladu s právními předpisy, a vydal rozsudek, na základě kterého by žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí, a stanovil k tomu přiměřenou lhůtu, navrhuje žalovaný soudu postup dle § 60 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) tedy nepřiznat účastníkům řízení náhradu nákladů řízení, jelikož nečinnost samotného žalobce před žalovaným a nadřízeným správním orgánem, která sama o sobě způsobila existenci tohoto soudního řízení správního, je důvodem zvláštního zřetele hodným, pro který by neměla být přiznána náhrada nákladů řízení.

V.

Replika žalobce ze dne 20. 1. 2024 a vyjádření žalobce ze dne 22. 1. 2024

18. Žalobce podal k vyjádření žalovaného k žalobě repliku datovanou dnem 20. 1. 2024. Uvedl, že žalovaný namítá, že žalobce „*v průběhu celého příkazního řízení a v průběhu řízení o přijetí opatření proti nečinnosti nepředložil žádný důkaz nečinnosti správního orgánu*“. Taková argumentace je absurdní. Tzv. „*příkazní řízení*“ je zahájeno a zároveň i skončeno vydáním příkazu ze strany správního orgánu; nejedná se tedy o řízení, v němž by účastník měl možnost navrhopvat jakékoliv důkazy, vyjadřovat se k věci apod. Stejně tak se nevede ani žádné „*řízení o přijetí opatření proti nečinnosti*“. Nadřízený orgán dle § 80 odst. 1 správního řádu pouze učiní opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Dle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může

se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Tyto podmínky byly splněny. V předmětném soudním řízení se posuzuje pouze to, zda žalovaný je nebo není nečinný.

19. Na vyjádření žalovaného ze dne 18. 1. 2024 pak žalobce reagoval podáním ze dne 22. 1. 2024. Uvedl, že žalovaný ve svém nejnovějším vyjádření prakticky totožně recykluje své vyjádření ze dne 11. 12. 2023. Pokud jde o tezi, že žalobce měl nečinnost žalovanému „dokazovat“, jelikož na doručence k příkazu je jako datum připravení zásilky k vyzvednutí uvedeno 4. 4. 2023 a k doručení tak podle ní mělo dojít fikcí dne 14. 4. 2023, je třeba především uvést, že žalobce doručenkou k příkazu nikdy neviděl, údaje na ní nezná a nemohl tedy vědět, že jsou chybné. Toto ani žalovaný žalobci nikdy nesdělil a nijak ho na svůj názor, že by měl být podaný odpor opožděný, neupozornil. Žalovaný v písemnosti č.j. 12253/OD-P/22 ze dne 26. 4. 2023, nazvané „věc: doplnění odporu“, žalobce vyzval k doplnění podpisu v odporu. Lze přitom oprávněně klást otázku, proč by měl žalobce doplňovat podpis v odporu, který je opožděný a tedy nemá žádné právní účinky. Již touto výzvou dal žalovaný explicitně najevo, že podaný odpor akceptoval jako včasný a přípustný. Žalovaný pak dále v písemnosti č.j. 14775/OD-P/22 ze dne 15. 5. 2023 žalobce vyrozuměl o tom, že odpor postoupil nadřízenému orgánu, aniž v uvedené písemnosti uvedl, proč tak učinil, a zejména aniž uvedl, že podaný odpor pokládá za opožděný (a z jakého důvodu). Žalobci jako právnímu laikovi nebyl sdělen důvod předmětného postupu. Žádnými údaji na doručence neargumentoval ani nadřízený orgán, Krajský úřad Karlovarského kraje, jenž v usnesení č.j. KK/3475/DS/23-3 ze dne 26. 10. 2023 o nevyhovění žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti slovo doručenkou vůbec nezmiňoval. Žalobce se s tvrzením žalovaného o údajích na doručence a výhradně na ní postaveném závěru, že odpor byl opožděný, poprvé seznámil až v jeho vyjádření k žalobě. Žalovaný tedy žalobci po obdržení odporu proti příkazu zaslal ještě další dvě písemnosti, přičemž ani v jedné neuvedl, že podaný odpor pokládá za opožděný, ačkoliv to nepochybně uvést mohl a měl, a to včetně uvedení důvodu. Pak by přirozeně žalobce mohl obratem snést konkrétní argumenty, proč podaný odpor pokládá za včasný. Žalobce tak nikdy nevěděl a nedozvěděl se, že by měl rozporovat údaje na doručence a žalovanému nebo nadřízenému orgánu v rámci žádosti o ochranu před nečinností něco „dokazovat“, jak se toho žalovaný nyní účelově domáhá až v soudním řízení, a to výhradně z důvodů na straně žalovaného a jeho postupu, který lze označit minimálně za rozporný s § 2 odst. 3 správního řádu (správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká) a § 4 odst. 4 správního řádu (správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy), ne-li přímo účelový.

VI.

Vyjádření účastníků při jednání

20. Účastníci při jednání setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

VII.

Posouzení věci soudem

21. V souladu s § 81 odst. 1 s.ř.s. soud vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
22. Podle § 150 odst. 3 věta první a druhá správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu

se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor.

23. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.
24. Podle § 23 odst. 4 správního řádu se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.
25. Mezi účastníky bylo sporné, zda žalobce podal odpor včas, konkrétně pak, zda zásilka obsahující příkaz „*byla připravena k vyzvednutí*“ dne 5. 4. 2023, jak tvrdil žalobce, nebo naopak opožděně, tedy zda zásilka obsahující příkaz „*byla připravena k vyzvednutí*“ již dne 4. 4. 2023, jak tvrdil žalovaný.
26. Pokud by žalobce podal odpor včas, bylo by povinností žalovaného pokračovat v řízení, v opačném případě by bylo nutné žalobu zamítnout, neboť by žalovaný nečinný nebyl.
27. Dokazováním při soudním jednání bylo zjištěno, že Česká pošta, s.p. na doručence, kterou vrátila žalovanému, vyznačila jako datum, kdy byla zásilka připravena k doručení 4. 4. 2023.
28. Naproti tomu na výzvě k vyzvednutí zásilky, kterou Česká pošta, s.p. vhodila do schránky žalobce, v části označené slovy „*Zásilku můžete vyzvednout dnes od do*“ uvedla pouze křížky a v části označené slovy „*Otevírací doba pošty pro vyzvednutí zásilky v dalších dnech*“ jako první den uvedla: „*Ode dne: středa od 10:00*“. V části označené slovy „*Doručovatel/den/čas*“ uvedla: „*S. L. 4. 4. 2023*“.
29. Dlužno doplnit, že dne 4. 4. 2023 bylo úterý a 5. 4. 2024 byla středa.
30. V opakované výzvě k vyzvednutí zásilky, kterou Česká pošta, s.p. vhodila do schránky žalobce, v části označené slovy „*Zásilka je připravena k vyzvednutí ode dne*“ uvedla „*5. 4. 2024*“.
31. Z provedeného dokazování vyplývá, že Česká pošta s.p. sdělila žalovanému a žalobci odlišné údaje. Vzhledem k tomu však, že osobou, které se týkalo vyzvednutí, byl žalobce, jsou rozhodujícími údaje, které byly sděleny žalobci. Ke stejnému závěru by bylo nutné dospět i při aplikaci zásady uvedené v § 69 odst. 2 věta druhá zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „*zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*“), podle kterého v pochybnostech správní orgán rozhodne ve prospěch obviněného.
32. Na základě výzvy k vyzvednutí zásilky a opakované výzvy k vyzvednutí zásilky je nutné dospět k závěru, že zásilka „*byla připravena k vyzvednutí*“ až dne 5. 4. 2023. S ohledem na tuto skutečnost žalobce podal odpor včas, a proto bylo by povinností žalovaného pokračovat v řízení. Žalovaný byl tedy nesprávně nečinný.
33. Nad rámec tohoto závěru je vhodné konstatovat, že oba účastníci se při svých závěrech opírali o listiny, které měli v držení. Logicky od nich odvozovali své závěry a jistě předpokládali, že druhý účastník disponuje týmiž údaji od České pošty s.p. To bylo s

největší pravděpodobností také důvodem toho, že si dotčené listiny vzájemně nevyměnili. Žalovanému byla výzva k vyzvednutí zásilky a opakovaná výzva k vyzvednutí zásilky zaslána až soudem spolu s předvoláním k soudnímu jednání. Žalovaný je obdržel dne 11. 1. 2024. S ohledem na to, že žalovaný ani na základě těchto listin nezměnil svůj přístup a při jednání setrval na svém návrhu na zamítnutí žaloby, soud žalobě vyhověl, neboť byla důvodná. Tato skutečnost pak nalezla svůj odraz i v rozhodnutí o nákladech soudního řízení.

34. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení. S ohledem na to, že žalovaný objektivně není schopen v této lhůtě pro uplynutí času rozhodnout, když o předmětných listinách se dozvěděl až dne 11. 1. 2024, stanovil soud lhůtu pro vydání rozhodnutí v délce 30 dnů, a to od právní moci tohoto rozsudku.

VIII.

Rozhodnutí soudu

35. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud v souladu s § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp.zn. 31494/OD-P/22, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IX.

Odůvodnění neprovedení důkazů

36. Soud neprovedl žádný další z účastníky navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

X.

Náklady řízení

37. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč a v odměně advokáta za právní služby. Odměna advokáta byla stanovena za tři úkony právní služby, kterými jsou: 1) převzetí a příprava zastoupení žalobce [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], 2) podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a 3) podání repliky ze dne 20. 1. 2024 a vyjádření žalobce ze dne 22. 1. 2024 jakožto jeden společný úkon právní služby [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Důvody, proč soud považoval pro účely nákladů řízení repliku ze dne 20. 1. 2024 a vyjádření žalobce ze dne 22. 1. 2024 za jeden společný úkon právní služby, byly následující: Replika ze dne 20. 1. 2024 i vyjádření žalobce ze dne 22. 1. 2024 došly soudu do datové schránky shodně dne 22. 1. 2024, a to samostatnými datovými zprávami v rozmezí cca 1 hodiny. Replikou bylo reagováno na vyjádření žalovaného k žalobě, které bylo žalobci doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 11. 1. 2024; do datové schránky soudu byla replika dodána dne 22. 1. 2024 v 08:10:20 hod. Vyjádřením ze dne 22. 1. 2024 bylo reagováno na vyjádření žalovaného ze dne 18. 1. 2024, které bylo do datové schránky žalobcova zástupce dodáno dne 19. 1. 2024 a vyzvednuto (doručeno) dne 22. 1. 2024 v 08:10:32 hod.; do datové schránky soudu bylo vyjádření žalobce ze dne 22. 1. 2024 dodáno dne 22. 1. 2024 v 09:05:24 hod. Tedy, pokud by si advokát býval počínal hospodárně a seznámil se před odesláním repliky Krajskému soudu v Plzni s „čekající“ datovou zprávou od toho samého soudu obsahující vyjádření žalovaného ze dne 18. 1.

2024, mohl bez nejmenších potíží reakci na vyjádření žalovaného k žalobě i na vyjádření žalovaného ze dne 18. 1. 2024 vtělit do jednoho podání, a to obzvláště tehdy, že replika k vyjádření žalovaného k žalobě byla, jak ostatně uvedl i sám žalobce, stručná, když se jednalo o text v rozsahu jednoho krátkého odstavce. Pro úplnost soud konstatuje, že k jednání soudu se za žalující stranu dostavil přímo žalobce bez doprovodu svého zástupce, tudíž zde žádná odměna advokáta nepřípadá do úvahy.

38. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč, tj. 9 300 Kč za tři úkony právní služby. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Advokát ve věci učinil celkem tři úkony, a proto soud přiznal žalobci částku ve výši 900 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 2 142 Kč. Náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 14 342 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. ledna 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu